

I Jasons tilfælde fandt man til sidst en donor, og jeg synes, at vedrørende vævsregistre, donorer osv. kunne vi gøre meget mere. Kunne vi ikke være lidt konstruktive og komme med flere gode ideer på det her område? Tænk om man via radio og tv kunne efterlyse donorer. Man kunne virkelig gøre en indsats på det her område, så det ville være meget lettere at finde væv, som kunne bruges, så man ikke skulle udsætte familier for de her ulykkelige situationer.

Jeg vil sige, at vedrørende den konkrete sag er det jo næsten, som om der bliver sagt til os, at vi skal trykke på knapper, hvor der i stedet for ja og nej står liv og død, eller hvor der er et lille barneansigt på. Det virker, som om vi som politikere får alternativet: Stem ja, og den lille dreng lever, eller stem nej og I er skyld i, at han dør.

Det sættes op, som om et menneskes liv ligger i vores hænder, og jeg synes, det er en urimelig, en uanstændig situation at sætte politikere i. Det er urimeligt at bringe et lille sygt barn på bordet på den måde, for det lille barn vil vi jo alle sammen så gerne hjælpe. Det gør, at mange af os måske, når der skal trykkes til sidst, nøjes med at tænke med hjertet og glemmer at tænke på det principielle i sagen, de svære etiske valg, som vi også skal tage i denne sag.

Silkes mor, som var med i en DR-dokumentarudsendelse mandag aften, sagde, at i den situation er der mange af os, der tager hovedet under armen, men hun sagde også, at det er så alvorlig en situation og så stort et etisk dilemma, at de i deres familie tog afstand fra ægsortering, selv om det var hendes eget barn, det gik ud over.

Jeg må sige, at det tager vi også afstand fra i Kristendemokraterne.

Kl. 19.05

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg vil bare ganske enkelt spørge fru Tove Videbæk, som går meget op i succesraten, hvilken succesrate skal der til, for at fru Tove Videbæk vil stemme for det her forslag?

Så undrer det mig meget, at fru Tove Videbæk bekymrer sig så meget om, at der kunne opstå en situation, hvor der ud over navlesnoen blev behov for en blodprøve.

Altså når vi uden at blinke har hjulpet syge børn i mellem 150 og 200 tilfælde med søskend donation, hvorfor vil det så være ubærligt, at et kommende barn ud over navlesnoen også skulle give eksempelvis en portion blod?

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Fru Ester Larsen spørger, hvilken succesrate der skal til, for at vi vil gå med til at stemme ja til den her ægsortering. Der vil jeg gerne sige, at det med succesraterne bringer vi egentlig ikke ind i sagen for at vurdere, hvor det er, vi så vil sige ja eller nej. Det bringer vi ind i sagen, fordi vi synes, det er uanstændigt at tilbyde og bringe denne behandling frem på en sådan måde, som om der virkelig er mulighed for, at vi kan hjælpe den lille dreng via denne behandling.

Jeg synes, det er uanstændigt at sætte det op på den måde, som man også gør i bemærkningerne her, at vi skal forbedre overlevelsesmuligheden for den lille dreng. Det er der, jeg anker over at bringe det her frem, og det er der, jeg taler om succesraten. Det er også, fordi jeg endnu ikke har kunnet få at vide, om det er lykkedes i et eneste tilfælde.

Det med navlesnorsblodet og bekymringen er jo altså en helt, helt, helt anden situation, når vi taler om et lille barn, der bliver født alene af den grund, at det skal være med til at hjælpe en storebror eller storesøster.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Nu fremhæver fru Tove Videbæk, at Silkes mor tog afstand fra en ægsortering, selv om det måske kunne hjælpe hendes eget barn. Vi har jo også eksempler på medlemmer af sekten Jehovas Vidner, som også tager afstand fra f.eks. at give blod til deres børn, men det er så en anden sag.

Det var fru Tove Videbæks melding om, at ti medlemmer af Det Etske Råd har taget afstand. Nu kan jeg jo huske, da vi i dette Folketing indførte Det Etske Råd. Det Etske Råd blev ikke indført som et sandhedsvidne for hverken det ene eller det andet. Jeg har siddet her i 17 år, og jeg har endnu aldrig oplevet en enig indstilling fra Det Etske Råd. Jeg har til gengæld oplevet, at man på Folketingets talerstol mange gange bruger Det Etske Råds indstillinger alt afhængigt af, hvilken mening man selv har.

Derfor ville det klæde fru Tove Videbæk at fortælle, hvor mange medlemmer af Det Etske Råd som har en anden indstilling end de ti, som fru Tove Videbæk fremhæver.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Jamen det skal jeg da gerne gøre.